

Pomagajmo štrajkarjem.

Slovenski štrajkarji trpe po manjkanje. Podpora od unije ne zadostuje za vse potrebščine. Očetje z družinami so v veliki stiski za najnujnejše stvari. Manjka jim obleke, obuvala, nekateri morajo vzdrževati še svoja podporna društva z asesmentom. Pomisliti je v kako trdem in dolgo trajnem boju stoje neomajeni, kot en mož. Že devet mesecev štrajkuje, že devet mesecev se bojujejo proti kompanijskim šikanom, katere je moral okusiti premoglar v južni Coloradu pred stavko. Bore se z nadčloveško vztrajnostjo proti absolutistični vladi od strani operatorjev, ter za svoje pravice ki jim spadajo po vseh človeških in božjih zakonih. Sedanji štrajkarji so oni štrajkarji v Coloradu, ki bodo pokazali svetu v kakšnih razmerah se je obratovalo v premogovnikih. Ljudstvo bo pričelo misliti, in zahtevalo bo potom zakonov za preureditev barbarskih razmer. Koliko preganjanja trpe premogarji: nad nje je bila poslana državna milica, kompanijski kozaki so jih preganjali kot pse. Streljali so jih, njih žene in otroke, zažigali jim borna bivališča, zato da bi jih oplasil in bi se povrnili v staro sužnost. Ali štrajkarji so vedeli kako trd boj bodo imeli predno so zaštrajkali. Vedeli so da ako premogar C. F. & L. kompanijo, kateri naceljuje stari John D. da bodo premagali in odpravili absolutizem v Coloradu. Sedanji štrajkarji bodo zapisani s mučniško krvjo v zgodovini organiziranega delavstva.

V pueblski jeklarni niso delavci nič na boljšem kot so bili premogarji pred stavko. Ako zmagajo premogarji, ali bi ne bilo veliko lažje organizirati delavce v jeklarni? In mi bi potom organizacije zahtevali kar nam gre: osemurni delavnik.

Pomagajmo štrajkarjem po svojih močeh. Pomagajmo jim da tem lažje preneso boj proti krivičnemu postopanju denarnih mogotcev. Deset let je od kar so štrajkali premogarji — bili so poraženi ker javnost je bila z operatorji, toda časi se izpreminjajo, ljudstvo se drami in se ne pusti vladati pod krivičnem kapitalističnem sistemom. Zaveda se pravic kot organiziranemu proletarijatu. Zaveda se tlačanstva ki ga je prenašalo. Vsaka stvar pride končno do svojega samo-obstoja. Tudi proletarij mora priti do končnega organiziranega elementa ki bo kot temelj človeške družbe osvobojen in rešen moderne sužnosti šel po poti kulture in prosvete naprej v čase ko bo stvaritev modernih naprav brez kapitala posameznih oseb. Smelo rečemo, da bo U. M. W. unija triumfirala v južni Coloradu in stara zaslužnjena vlada John D. bode zdrobljena za vedno. Pomagajmo torej našim štrajkuječim bratem — sotrpinom v njih boju za pravo organizacijo — za pravo nas vseh ki občutimo bič požrešnih in ne delaničnih denarnih mogotcev.

Za slovenske štrajkarje smo prejeli od dr. „Pl. Bratje“ št. 5 SZS. v Leadville, Colo. \$11. Priserčna zahvala.

Listnica ured. G. John Hočevar, Leadville, dopis priobčimo prihodnjic. — G. Anton Oblak, Pueblo, dopis prihodnjic.

Pri Pleaston 20 milj južno-zahodno od Salide, je trčil osebnostni vlak v stroj tovarnega vlaka, na D. R. G. železnici. Šest oseb je nevarno ranjenih.

PO SVETU

Iz Mehike se poroča, Huerta je resigniral. Bežal je z vlakom iz Mexico City v Puerto. Ž njim je bežal njemu še ostali zvesti gen. Blanquet z 1400 vojakov ki so spremili diktatorja Huerta. Napolnil si je žepa in potem je odstopil. Poročila pravijo, da je odnesel \$6.000.000 vrednostnih menic inozemskih bank. Predno je resigniral je bil tri dni pijan.

Začasnim predsednikom je sedaj imenovan Francisco Carbajal, dokler se ne uredi zadeve.

Iz Juareza se poroča, da se je obdrževala konferenca med povelnikom čet Združenih držav gen. George Bell, in gen. Francisco Villa. Nobeden na neče povedati zakaj. Domneva se, da je bilo naročeno iz Washingtona. „Žal mi je“, je rekel Villa, „da Huerta ne more biti ujet in kaznovan ker je umoril predsednika Madero in podpredsednika Luareza“.

Voditelji constitucionalistov pravijo, da sedaj bode revolucije konec, in da se bodo vse zadeve reševale diplomatskim putem.

Parnik v plamenih. Več nego stotisoč oseb je bilo zbranih na Manhattan in Brooklyn mostovih, popoldne 18. jul., ter opazovali goreči parnik Massachusetts. Na parniku se je nahajalo 700 potnikov in 200 mornarjev. Vsi potniki so se rešili v čolne. V New Yorku še ni bilo takega ognja na parniku, na vzhodnem riverju odkar je zgodil parnik Slocum v letu 1904. z tisoč izletniki ki so vsi našli smrt v gorečem parniku.

Iz Charleston, W. Va. se poroča da so premogarji, organizirani v U. M. W. uniji na konvenciji zahtevali osemurno delo, priznanje unije in ujniškega premogarja pri tehtanju premoga. Operatorji so naprosili delavskega tajnika za poravnavo štrajka.

V Baker City, Ore. je bil linčan farmarski delavec. Posiliti je hotel 12letno deklico. Predno je izvršil dejanje je prišel oče na kriki deklice. Hotel ga je odgnati v Baker City k šerifu. Med potjo pa ga je ustavilo 20 masakiranih mož, vzeli mu pohotneža in ga obesili na bližnje drevo.

„Moderni Adam“. V gozdovih severne Californije živi mož v Adamovi obleki. Piše se Joseph Knowles, in je star 44 let. Pravi, da bode živel brez vsake obleke, in brez orožja. Delal si bode ogejn, varoval se divjih zveri, pokrival se s živalskimi kožami, in pridobival si žive kot so si ga pridobivali naši predniki pred milijon leti. „Moderni Adam“ bode živel žival-človeka, in pravi da bode v 60 dneh močnejši in fizično bolj zdrav kot pa ko je prišel v gozd in pričel živeti žival-človeka. Mož je gotovo pri nezdravi pameti. Ali pa hoče mogoče praktizirati (!) Darwinovo teorijo, o razvoju človeka in njega bojih v pradiobi človeka za obstanek? Mož mora na vsak način imeti še nekoliko živalskih instinktov.

V Coloradu so obe stranki, „mokri“ in „suhi“ na delu za prihodnjih volitev v jeseni. Delavci kako bode volili? Za te „sube“? Ne, ne, volili bode mo za „mokre“, da vsaj to nam bode dovoljeno da si kupimo piva, ko pridemo iz zažubelih tvornic domov.

V Norfolk, Va., je trčil električni vlak v tovarni vlak naložen s premogom. Šest ubitih in dvajset ranjenih.

Dame ki pestujejo kosmate kučke, in pa frakarji-samci, ki upravljajo čas v športnih klubih, morajo se poročiti in postati roditelji, je rekel dr. A. L. Ludwick v Chicagi, ko je gledal skozi okno iz hotela kako so ženske nosile pse v naročjih. Dr. Ludwick bi moral vedeti da bi ženske ki pestujejo pse, če tudi bi se poročile, nikdar ne bi postale matere. Ako pa hoče videti, kako ženske pestujejo otroke, naj le gre med proletarsko ljudstvo, in videl bo ne samo pestovati deteta, ampak še držati se za krilo matere. In to je mati proletarke.

Osem skebov moralo zapustiti državo. Na Morley je bilo importiranih osem skebov od kompanij. Zvezini vojakov so jih pa vprašali od kod so prišli in kam gredo. Prvo so odgovorili, da imajo brate na Morley, po daljšem izpraševanju so pa priznali da jih je kompanija zvalila da bi šli delat kot stavkolomilci. Vojaška oblast jih je deportirala do Dawson v sosedno državo, ker so se potem lahko razidli vsak sebi.

Ta teden se obdržava v Denverju konvencija Zapadne rudarske zveze, ki je ena največjih rudarskih unij na zapadu. Konvencija ima rešiti več težkih problemov. Štrajk v Michiganu in dogodki v Butte, Mont, so glavni stvari ki bodejo se reševale na konvenciji. Upamo da se bodejo zje dinili ter bode unija delovala z uspehom dalje za koristi delavcev, tako dolgo da bode sleherni rudar pod njeno zaščito, nje varstvom proti izkoriščevalcem bogatih lenuhov, ki sede na baržunastih stolčkih in zevajo dolgega časa. Slovenski rudarji vsi v unijo!

Neki filozof objavlja tole „večno“ ponavljanje:

Iz cunj se dela papir. Iz papirja se dela denar. Denar ustvarja banke. Banke dajo posojila. Posojila povzročajo revščino. Revščina naredi cunje, itd.

Mi pa pravimo da revščino ustvarjajo ne posojila, ampak to ker delavni sloji ne morejo nikdar toliko prihraniti da bi se zamogli z vsem komfortom preživljati, kot se spodobijo človeku, kateri vstvarja iz prirodnih zakladov vse koristne stvari na svetu. Delavcu, da siravno si nikdar nič ne izposodi, preti vedno pomanjkanje. Ako zaslužimo več, moramo plačati več, za hrano, obleko, rent, kurivo. Tako da so vedno posedujoči sloji tisti ki nam delavcem diktirajo cene in zaslužek: in so prvi ki povzročajo cunje iz revščine.

Pueblske novice

—Odkar so minule volitve za spremembo mestne administracije, ali za ovreči, charter in postaviti več zastopnikov iz posameznih „wardov“ ali da ostane pod sedanjim sistemom vladanja. Rezultat volitve je bil da „charter“ ostane. Slovenci smo pri tem najbolj prizadeti, ker nimamo zastopnika pri mestnem svetu. In nam ne bo možno ga postaviti-izvoliti še kedaj po sedanjem načinu vladanja. Zatoraj moramo gledati da bode pri prihodnjih volitvah v urad mestnega sveta, izvoljen mož ki ne dela razlike med trpe-

čimi sloji delavstva; mož če tudi drugorodec, ki hoče da se da delavstvu pravic, bode storil za nas Slovence toliko kot za druge narode v drugem delu mesta.

Sedaj se nekateri rojaki pritožujejo, češ plačati moramo toliko davka kot drugi a nas se prezira. Gotovo mora vedeti vsak delavec. V Grove, kjer so bile ceste vedno polivane, se sedaj poliva glavna cesta B le dva bloka. Tako je v Grove, na Bessemerju pa niti misliti ni da bi se polivalo. In delavec ko pride iz jeklenega pekla — človeške klavnice mora še doma požirati vzdigajoči se cestni prah. Delavci, kadar bode mo imeli svoje delavske zastopnike v postavodajah — šele tedaj se bodo delali zakoni v našo delavsko korist.

—Zadnji teden je štoklja iznenadila družino Louis in Mary Erčulj z čvrsto hčerko prvorojenko. Čestitamo!

—Socialistični klub št. 132 JSZ je priredil zadnje soboto izredno veselico, katere polovico preostanka bode odposlano sl. štrajkarjem v Coloradu. Veselica je bila dobro aranžirana. Tudi občinstvo je dokaj v častnem številu zastopano. Na programu je bilo, ples, govor in tambola. Govoril je eden angleških govornikov od angleškega kluba, in Slovenec Char. Pogorelec. Oba govornika sta jasno in jedrnatimi besedami pokazala v pravi luči sedanji štrajk v Coloradu. Klub namerava prirediti še več enaki, in z igrami, podučnih večerov.

V dvorani je bilo videti tudi takih ki se boje že samo besede: socialist, vendar, kaj še le postati socialist. Vendar socialisti niso takšni kvokoli da bi se jih bilo treba tako bati. Marsikateri je videl, ako je opazoval, da so socialisti oni ki čutijo, in imajo srca za delavca, in se bojujejo za nas proletarce.

—Tukajšnje lokalno podružnico V. F. M. unijo zastopa v Denverju na konvenciji Char. Pogorelec.

Naša kalonija.

Puebla je ena najbolj starih slov. kolonij v Ameriki, že pred 25. leti so se pričeli sem naseljevati naši Slovenci, in danes šteje Pueblo več kot štiri tisoč Slovanov. Večina je Slovencev, potem Slovakov, Hrvatov in Srbov.

Med temi je več kot štiri sto hišnih posestnikov, nekaj čez 60 raznih Slovanskih trgovin, največ seveda je saloonov, gros. in mesarjev, clothing, housov, brivcev, kovačev, ima mo tudi Soda pop tovarno, svoj list, najboljši (muzikante) in sedaj svojega zdravnika; več podpornih društev, pevsko in dramatično društvo; lepo cerkev in slov. šola (v kateri bi se pa lahko malo bolj potrudili, da bi v istini bila slovenska, da bi znala naša mladina, kdo in kaj da so, ne pa, kot sedaj, da so Austriani.) Imamo tudi več kmetov (farmerjev), kateri večina obstojijo prav dobro, in več tisoč delavcev.

Za svojo nad sto tisoč letno takso, ki jo mi plačujemo, imamo pa le par ognjegasev, par policmanov, enega tajnega Žali Bog pa da tudi med temi eni pozabijo, kdo da njim je podal te službe. Na mesto da branijo narod, kateri jih je postavil na to mesto, ga gazijo, špijonajo, in večkrat po neodoljnem zapirajo, mnogo bolje bi bilo, da se potezujejo za svoj narod, ter ga branijo krivičnih zaporov, s tem bi koristili

narodu in sebi, do več prijateljev in boljših političnih služb.

Mnogo imamo pueblski Slovenci, ampak marsikaj lahko še dobimo. Treba je narodne zavesti, slege, dizati drug drug zega, ne pa gaziti. Podpirati vse kar je naše, in če je to naše še tako malo, naše je. Boddimo „boasters“, ne pa „knokers“. Hvalimo vse kar je naše, pomagajmo drug drugemu do dela, in boljšega dela, do trgovine, in boljšega dela, do več in boljša dela, več in lepših domačin, lepše kmetije, in Amerikanci in drugi narodi nas bodo spoštovali.

Ni je trgovine, dela ali prostora do katerega se ne bi mi mogli uspeti, treba je seveda zmoglosti, in patrde volje. Za vsaki dober prostor je treba dobrega človeka. In dobre službe vedno iščejo zmogljivi ljudje. Zato se je pa treba pripravljati, brez truda ni nič. Kdor ne seje, ne žanje.

Kaj nam koristi jeziti se nad kapitalisti ti nas ne slišijo, pa naj upijemo, in zmirjamo še toliko. Treba je drugega malo dobrega premiselka, povdarka pogledati naokoli, za boljše delo, v kako trgovino, na farmo, itd., treba je da vsak po samezni napreduje. Posebno pa našo mladino je treba bolj čuvati. Ne silite jih takoj v tovarne in šmelce. Bolje za nižje plače v trgovine, pisarne itd., vse je boljše kot pa navadno delo, za katero itak lahko vedno primejo.

Vsaki mora nekeje pričeti, in vsak pričetek je težaven. Kdor ne vaga nima blaga, (star pregovor.) Toraj poskusimo, in ako ne gre, probajmo še enkrat, dvakrat in šlo bode.

Kdor ne napreduje ta nazaduje, in mi hočemo in moremo napredovati. Treba je sloge, in to v vseh zadevah. Kako lahko bi se vsa pueblska društva složila, naprimer, da izbere vsako slov. društvo odbor od 3. članov, vsi ti odborniki bi prišli enkrat na mesec skupaj, kjer bi se marsikaj lahko ukrenilo za narodno korist. Seveda, opustiti bi morali tisto zagrizeno obrekovanje in verske razmere. Kdor je šel k večernicam ali spovedi, to niso narodna, ampak cerkvena vprašanja.

Da smo tako združeni bi nam bilo marsikaj mogoče doseči, in ob enem bi tudi pri drugih narodnih dobili ugled, ne bi nas imenovali „dagos forners“ itd. brili iz nas bedake, tako kot sedanji politikarji, kot pri zadnji volitvi, pošiljali nas miljo daleč volit v druge prisinge.

Združimo se vsi, kar nas je rodila majka Slave, le tako pomagamo sebi.

Koliko je še tukaj državne zemlje „Government Land“, da kateri imado naši slov. amer. državljani ravno isto pravico kot drugi. In koliko je naših pridnih rok ki birade po tej zemlji vrele in jo obdelovale, ampak nima jih kedo podučiti in pomagati. Enemu posamezniku ni mogače, da smo pa združeni bi pa lahko udržavali prostor in človeku ki bi ustregel našim v taci in mnogo sličnih in potrebnih uprašanj. In komu bi to koristilo? Nam.

Marsikaj Slovenci v Pueblo lahko dobimo. Treba je lesloge. Pričnimo toraj. D. P.

Plakal je...

Poslavljal se je z solzami v obeh. Odbajal je v svet — v tujino. Vsi so se plakali za njim ko je odhajal. Oče, mati, ses tra vsi so ga poljubili v slovo. Tudi brhka sosedova hčerka mu je podala tresočo roko, v

lepem očesu pa se je prikazala solza. Morda je čutila — slutila da ga ne bo videla več — nikoli več, in tedaj je glasno zajihala. Poslovil se je od vseh prijateljev in znancev. V duhu se poslovil od lepih poljan cvetočih travnikov in šumečih gozdov. Konji so zarezgetali. Voz se je pričel pomikati dalje po gladki beli cesti. Privzdignil je klobuk v zadnji pozdrav — zadnjokrat? Morda kdo ve, koliko jih odhaja — a ne vrnejo se več.

Ošel je v svet iskat si sreče, v nadi da si nekoliko pri služi in potem zopet vrne v kraj kjer mu žive dragi — nezabni. Prišel je v tuji kraj, v zapadnem delu zdr. držav.

Lepo jesensko jutro je razve seljevalo slehernega zemljana v južnem delu Colorade. To jutro ni šel noben premoglar na delo. Krampi in lopate — vse je počivalo v premogorovih. Piščalke so glasno klicale premogarje na delo. Toda noben se ni odzval. Izbruhnila je stavka. Vsi premogarji kot en mož so stali v vrstah stavkarjev. En čas, nekaj tednov bilo je vse mirno. Potem pa so lastniki rogov najeli bandite in morilce. Prišla je milica, in štrajkarji so bili brez pomoči. Pričelo se je preganjanje in streljanje na štrajkujoče mirne delavce.

Tudi on je stal v stavkarskih vrstah. Zavedal se je da delavec bode s v o b o d e n še le tedaj kadar bodejo organizirani vsi. Stal je v prvih vrstah, in še vsopodbujeval svo je sodelavce-stavkarje k pogumu in vztrajnosti. Vsi so ga radi imeli. Bil je nevstrašen pogumen mladenič.

Jutro jesenskega dneva bilo je hladno in težno. Stavkarji so bili mirni. Najeti kompanijski biriči in milicarji so jih napadli v njih taborišču. S streljanjem strojnih pušk so jih preganjali. Koliko ranjenih, koliko mrtvih, stavkarjev njih žen in otrok, si delavstvo smelo zapisati s krvavimi črkami v zgodovino tega dneva na krivdo lastnikov premogovnikov.

Stal je v prvih vrstah, ter branil druge proti smrtionosnim svinčenkami. Zgrudil se je zadet od krogle. Njegove besede so bile: Umrl bom za pravice delavstva. Bratje delavci, ne odnehajte dokler ne zmagate.

Lepo je popoldne v jeseni. Solnce nima več toliko moči, da bi se ljudje vmikali pred njim in bežali v senko. Pred čebeljnjakom na solncu sedeva mož, že z nekoliko osivlimi lasmi. Njegove poteze na obličju so mrkoga, ničesar dobrega slutečega pogleda. Vidi se da možu skrb in žalost prevlevata srce. Sem po beli cesti prihaja listonoša. Tudi k njemu pride z listom. Mož čita časopis s pridnostjo. Naenkrat se vstavi. Čita še enkrat, čita vdrugeč, tretjič. Resnično, oči ga ne varajo. V listu je našel ime sina, ter notico: ustreljen v premogovi stavki. Mož je kamenelo srce. Pomislil je v hipu koliko nad in upov je imel v sinu da se kmalu vrne. Premislil na sosedovo hčerko koko ji bode kravelo srce. Mož ni nikdar rad pokazal na obličju s o l z a. Toda ob tej novici, tem občutnemu udarcu, ob izgubi svojega sina, pri teko solze po obledelih licih, iz prsi pa še sliši pridušeno ihtenje: Plakal je. H—r.

—Zaostale naročnike ponovno prosimo, da obnovijo čitno preje mogoče.

SLOVENSKI NAROD

Edini slovenski list na zapadu in glasilno
Zapadne Slov. Zveze. Izhaja vsak petek.

Naročnina za Ameriko le proti predplačilu stane:
za celo leto \$1.50; za pol leta \$1.00; za
Evropo \$2.00.

Oglašaj sprejemajo se po dogovoru. Dopisi in
novice priobčijo se brezplačno. Dopisi brez pod-
pisa ne sprejemo. Pri spremembi bivališča
naj vsak naročnik naznanj poleg novega tudi
stari naslov. Dopisi in denarne vrednosti pošilja-
jo naj se na naslov:

SLOVENSKI NAROD

BOX 1181, PUEBLO, COLO.

Pisarna: 117 W. NORTHERN AVE. Office
TELEPHONE: MAIN 995

E. J. MENSINGER, urednik in lastnik

SLOVENSKI NAROD

The only Slovenian newspaper in the West.
Published weekly by E. J. Mensinger, at 117
W. Northern Ave., Pueblo, Colo. The official
organ of the "Western Slav. Association"
Advertising rates sent upon request.

Zastopniki S. Naroda

Denver, John Klun
Leadville, John Hočevar
Salida, John Virant
Walsenburg, Frank Blatnik
Colorado City, Louis Lovšin
Trinidad, Frank Krek
Grove, John Germ
E. Butte, Mont., M. russ
Rockvale, Colo., Alois Simec

Leže v skupnem grobu.

Nekoliko let nazaj, ko je v svet razširila se novica o strašanskih, grozni razstrelbi v premogovnikih na Primeru in Delagui. Bilo je skoro polovica premogarjev zadušenih v globokih rovih. Javnost je strmela, čemu in zakaj se dogodi takšna, grozna razstrelba v rovu. Ljudstvo ni vedelo kako grabežljiv je lastnik rovodov v južnem Coloradu. Ni vedelo da vsi predpisi in rovi za varnost premogarjev, so bili le na papirju. Njim je bilo le na svet profit, pa magari rovi eksplodirajo in pomori živa, napol naga človeška telesa, ki kopljejo in vrtajo skliju čeno globoko pod zemljo. Ljudstvo je strmelo ob taki strašni podzemeljski razstrelbi, kjer so premogarji bili umorjeni pri delu. Tudi slovenskih premogarjev je bilo okrog 30 ubitih.

In od tedaj do danes so se po vseh rovih v južni Coloradi skrivoma organizirali premogarji; organizatorji so kopali premog z drugimi premogarji, ter jih podučevali o delavskih unijah, dokler niso bili organizirani vsi premogarji v južni Coloradi. In tako so skupno glasovali za štrajk pred devetimi meseci.

In kaj je danes z istimi štrajkarji? Stojijo trdno v boju kot prvi dan stavke. Le nekaj se jih je podalo nazaj v starosuznost — skebati, in ti so one vrste delavci ki ne morejo razsoditi — ne morejo pojmiti boja med delavstvom in kapitalom. Koliko so premogarji — štrajkarji pretrpeli, gladi, mraza, pomanjkanje obleke, od dneva stavke do danes. Bili so preganjani. Na nje se je streljalo s strojnimi puškami. Štrajkarji, njih žene in otroci so umirali pod svinčenkami kompanijskih psov, ki so se prodali kompanijam kot izvršek človeštva.

Leže v skupnem grobu... V središču sedanega štrajka leži mesteca Trinidad s kopalniščem; na njem stoji spomenik, pod katerim leže oni slovenski nesrečniki ki so bili ubiti pri eksploziji pred nekaj leti kot žrtve — žrtve kapitalizma. Delavstvo jim je postavilo spomenik, in mi delavci se jih moramo spominjati — spominjati kot naše brate ki so umrli nenaravne, nasilne smrti pod današnjim krivičnim sistemom. In sledilo je organiziranje premogarjev ki stojijo sedaj na štrajku, ter morajo končno zmagati.

Tudi štrajkarji in otroci so bili postreljeni in sedanjem štrajku leže na istem pokopališču — v skupnem grobu. Žrtve sos žrtve hujše in strašnejše za nas kot so bile one v razstrelbi globoko pod zemljo.

Štrajkarji, žene in otroci so bili streljani od zveri v človeških podobah, zato — ker delavstvo zahteva pravic katere mora nekoč dobiti in zdrobiti vladanje posameznih denarnih mogotev.

Delavci, bodimo kot eden na polju naših zahtev, uči nas naj zgodovina delavskih bojev spomni na padle žrtve ki so umrli kot sužnji — moderni sužnji moderne dobe. In vsi slovenski delavci ki opravljajo te judoživo delo kot stavkolomilci, spomnite se na spomenik onih nesrečnih žrtev. Priključite si v spomin spomenik. Spomenik naj vam kliče da so bile razmere v rovih gnjile, in da so zakoni v varstvo delavcev le na papirju. Pustite judoživo delo in pridružite se štrajkarjem — armadi zavednega delavstva!

Izvirna poročila

Leadville, Colo. — Cenjeni urednik! Prosim malo prostora v nam priljubljenem listu Slov. Narod.

Rad bi opisal svoj žalostni obisk v mestu Pueblo. Najprej pa Vas urednik prosim o proščenju, ko Vas nisem obiskal za časa mojega bivanja v vašem mestu; isto bi bil rad storil pa sem bil preveč zaposlen s svojo družino. Poslal sem svoje drage v pueblsko kopalnišče z nado da se okrepijo in navzijejo nižjega in svežega zraka, in da se vrnejo v nekoliko dneh čili in zdravi domov. Ali usoda je hotela drugače. Po pet dnevem bivanju v Pueblo, se je stanje moje družine poslabšalo. Žena mi je telefonično sporočila, da je sin nevarno zbolel za pljučnico. Ko sem dospel po tem poročilu v Pueblo s svojim zdravnikom dr. Jeomatte, je bilo le malo upanja da sin še kedaj ozdravi. Zdravnik je hitro ukrenil vse najboljše in njegova zdravila so učinkovala prav dobro. Po kratkem času uživanja zdravil se je sin počutil boljše. Potem sem ga dal prepeljati, na zdravniški ukaz iz Clarks kopalnišča v St. Mary's bolnišnico. Sedaj dobivam poročila, da se sinu zdravje zopet povrača. Dal Bog.

Ne smem pa pozabiti omeniti, da za časa mojega bivanja v vašem mestu, sem se tudi udeležil službe božje v slov. cerkvi Marije Pomagaj. In to kar sem slišal in videl v cerkvi je bilo vse lepo. Posebno č. župnik Ciril Zupan je mož — vreden vse časti. Ker sem se po službi božji osebno razgovarjal z č. župnikom moram priznati, da je on mož na svojem mestu. Tem potom se tudi zahvaljujem vsem ondim rojakom za gostoljubnost in postrežbo, katero so mi izkazali.

Naj še malo opišem naše Leadvillske razmere. Vreme imamo lepo in toplo, vsaj je tudi že čas. Ali Leadvillski „gospod“ sneg se nam pa še zmirom smeje z naših bližnjih hribov. Kakor se sliši, se delavske razmere bodo tudi precej dobro zboljšale. Sedaj se je pričelo z delom v novo-zgrajeni topilnici; kakor sem zvedel bode dosti dela za naše rojake. Delo se pa tudi dobi v stari topilnici, ki je do sedaj stalno poslovala. Posebnih novic sedaj nimam poročati. Pozdravljam vse čitatelje tega lista kakor tudi Vas urednik, in svoje drage sedaj bivajoče v Pueblo.

Frank Zaitz

Walsenburg — Cenjeno uredništvo Slov. Narod! Zopet vam imam poročati par zanimivih podatkov iz tukajšne okolice. Ker sem prejel že več pismenih uprašaj zaradi delavskih razmer, zato vam conjeni rojaki in čitatelji poročam sledeče: Kar se tiče de-

la v premogorovih ga je žal težko dobiti, ker po tistih premogovnikih katerih družbe so pripoznale unijo je že skoraj vse prenapolneno z delavci, po skebskih jamah se pa nobeden pameten rojak noče potikati, ako le ima še nekoliko zdravih možganov v glavi.

Tukaj moram tudi opozoriti one rojake kateri mislijo, da ako je kateri premogovnik last Jute ali New Yorka ali iz Ribnice in Kočevja. Nadalje, torej v takih premogovnikih delati ni treba ako ne pripože najo unije. Da bi se pa kateri izgovarjal, da ni vedel, mu pa povem da taki izgovori so piškovi in puhle pameti. Vem da ste se cenjeni čitatelji že povpraševali kaj, da se je vendar zopet Blatniku iz Walsenburga prigodilo da se

Konec na 4. strani.

IZ DOMOVINE

Požar. 23. junija ob 7. zjutraj je izbruhnil požar v s lamu kriti hiši posestnika Jakoba Dolenca v Črnelicah. Požar je popolnoma vpepelil hišo z vso opravo vred. Škoda znaša 2600 K, zavarovalnina pa 2300 K.

Utonil. 27. junija popoldne je utonil neki učenec meščanske šole v Krškem pri kopanju blizu mestnega kopalnišča v Savi. — En dan nato je utonil v Krki 24letni hlapec Janez Kozinc s Štajerskega, ki je bil zaposlen v Kostanjevici. Hotel je oprati konje svojega gospodarja. Pri tem pa je zabredel predaleč v vodo in se ni mogel več rešiti. Truplo je izvlekel neki ribič iz Kostanjevice. — 29. junija so pod mostom v Lancovem pri Radovljici dobili truplo nekega 50 let starega berača iz Kamnika. Najbrže je izvršil samomor.

Sirela je udarila dne 27. m. m. pri posestniku Janezu Močniku v Zg. Brniku, okraj Kranj. Pogoreli so hlevi, podi in deloma hišna poslopja sledečim: Janezu Močniku, Antonu Žnidarju, Janezu Gasperlinu in Luciji Kimovec. Škoda okrog 6000 K. Zavarovani niso bili za visoke vsote. Isto časno gorelo je v Št. Jurju pri Kranju in Bregu okraj Kamnik. Kakor se poroča, pogoreli so 3 kozoleci napolnjeni s senom. Vzgala je strela. Sploh je divjal po Gorenjskem ta dan silen piš, lil je dež, treskalo pa je kakor za stavo.

Nesreča na Gorenjskem. Dne 1. julija opoldne je dospela v Ljubljano vest, da so se na Ponci nad Kranjsko goro ponesrečili trije turisti. Kdo so, še ni znano. Bili so vsi trije zvezani. Prvemu je spodrsnilo in potegnil je oba ostala za seboj. Pravijo, da so vsi trije mrtvi.

Umor. V bližini Rovinja je skušal 18letni Josip Persich posiliti svojo 18letno svakinjo Marijo Persich. Ko je ta zagrozila, da bo to povedala svojemu možu, jo je Josip Persich pustil nekaj časa pri miru ter ji sledil. Ko je prišla Marija Persich v bližino neke doline, poskusil jo je Josip Persich še enkrat posiliti, a ko se mu to ni posrečilo, vzel je nož ter ji skoraj odrezal glavo. Njeno truplo je pustil na licu zločina. Po zločinu je Persich pobegnil in ga do sedaj še niso mogli dobiti.

Za čašo vinca rujnega
Pošten kristjan življenje da!
Da, dal bi ga za tako vinca, kakoršnega je dobiti edinole v gostilni:
Joe Shuštarija
PHONE UNION 1026
201 E. NORTHERN AVE., PUEBLO, COL.

M. NOVAK & F. GREBENC
priporočata svojo
GOSTILNO
300 SPRING STREET
Točijo vedno sveže Nesefovo pivo in najfinjša žgana ter prodajajo raznovrstne smodke. Tudi prodajajo Nesefovo pivo na debelo. Za točno postrežbo jamčiva.

Pijmo ga, dokler živimo!
Najboljšega pa ima
MARTIN SIMSICH
Gostilničar na Grove

GOSTILNA
PETRIC & TEZAK
317 SO. UNION AVE.
je najbližja slovanska gostilna od Union kolodvora v Pueblo. Točijo se raznovrstne pijače. Rojakom se lastnika najtopleje priporočata.

Prijatelji nas podpirajo stem, da podpirajo oglaševalce tega lista!

Pueblo Bar
230 South Union Avenue
St. gostilna v glavnem delu mesta
John Perencevič, imitelj.

Dr. Moore
Zobozdravnik
3. in Main Street
nad Pueblo Savings Bank

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA
5. JULIJA 1908

INKORPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

Western Slavonic Association

Glavni sedež: Denver, Colorado

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKEC, 4511 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: MARK MATJAŠIČ 2322 Madison Ave. Butte, Mont.
I. Tajnik: JOHN KLUN, 615 Egin Place, Denver, Colo.
II. tajnik obenem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St. Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDETICH, 4455 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDOVIČ, 4537 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

JOE PRIJATU, predsednik, 5232 Washington Street, Denver, Colo.
JOHN GERM, 412 Spring Street, Pueblo, Colo.
ALOUZ PROŠEK, Box 273, Louisville, Colo.

POROTNI ODBOR

ANTON VODIŠEK, predsednik, 424 Park Street, Pueblo, Colo.
FRANK MALOVICH, Helper, Utah.
JOE LAKOVICH, Box 88, Louisville, Colo.

GOSPODARSKI ODBOR:

John Pekec, John Predovich, Mikael Simčič, Joseph Videtich in John Dergano.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

H. H. MARTIN, Majestio Bldg., Denver, Colorado.

URADNO GLASILO:

"SLOVENSKI NAROD", Box 1181 Pueblo, Colorado

Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

Pristopnina

k podpornemu društvu

SLOVAN št. 3 Z. S. 7.

je znihana do polovice in namreč do 12. avgusta 1914. Plača se, kot na primer: od 16ga do 20ga leta samo \$1. pristopnina, potem pa za vsacih pet let po 25c več. Zapadna Slovanska Zveza daje en dolar (\$1) bolne podpore vsaki dan, in \$500. posmrtnine. Poleg tega daje lepe podpore za različne poškodbe. Mesečni prispevek znaša samo \$1.35. Ženske se tudi lahko vpišejo za polovico podpor in posmrtnine. Društvo se je že zelo lepo razvilo in postaja čimdalje bolj ugledno. Zlasti, ker je to domača Zveza, apelujemo na tukajšne Slovence in Slovenke, da se nam pridružejo v velikem številu, da tako povzdignemo našo organizacijo do lepšega stališča, in da bode v ponos vsem zapadnim Slovencem. Zglasite se pri dr. Vogtu ali pri taj.: J. Germ-u, 412 Spring.

Rojaki! Podpirajte „Slovenski Narod“!

V prejšnjih letih!

Velikokrat slišimo, kako so naši pradedje živeli in kako so bili zdravi. Živel so vedno po zahtevah narave in brez vsake razkošnosti. Absolutno nemogoče pa je za ljudi, ki žive v mestih, da bi jim dalo tako življenje zadovoljstvo. Nenavadno življenje, kakor primankljaj svežega zraka in solnčne svetlobe, vplivajo zelo slabo na nas in nas prisilijo, da moramo iskati zdravila, katera pomagajo vzdržati naše prebavne organe pri pravem delovanju. Kot tako zdravilo je dobro poznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino

Prvi učinek tega zdravila je, da očisti vse zaostale tvarine ki ne bi smele biti tam, posebno ostanke neprebavljene hrane, ki so se vstavili v drobu. Ti stari ostanke jedil zastrupljajo celi život. Drugo sredstvo je, ojačiti notranje organe in tako preprečiti ponovno bolezen. Mi priporočamo nadaljšo uporabo tega zdravila.

V boleznih želodca v boleznih jeter v boleznih črevesja

To zdravilo navadno daje popolno zadovoljnost in sicer zato, ker prinaša pomoč. Ravno tako je v raznih drugih slučajih, kot pri zapeki, nervoznem životu, zgubi apetita in izgubi spanca.

Dobi se v lekarnah.

JOS. TRINER

Uvaževalec in Izvaževalec

133-39 S. Ashland, Chicago, Ill.

TRINERJEVO LINIMENT je precej močno zdravilo, lahko se ga pomeša z oljnim oljem. Večkrat se pripetijo, da bolečine v udih sklepov in mišicah prenehajo že pri prvi uporabi. Imejte ga vedno doma pri rokah, da ga lahko takoj rabite ako je treba.

„Prokleta...!“

Roman, spisal Emile Richebourg
— Poslovenil Janko Leban —

I. del.

Uro pozneje zapusti Rouvenat pristavo s potno palico ter jo udari proti Fremicourtu.

Drugi dan se proti petim zvečer povrne na seuillonsko pristavo.

Jacques ga je pričakoval ne strpljivo.

„Torej?“ ga povpraša, ko sta bila sama in ni nihče pazil na njiju.

„V Fremicourtu nisem ničesar mogel zvedeti. Ravno tako nič v Grayonu, v Terroiseu, Lussetu in Renoncourtu, kamor sem se po vrsti bil napotil. V glavnem kraju okrožja, v Saint-Irunu, sem bil vendar srečnejši.“

„Ah! On biva torej v Saint-Irunu! Pri svojih stariših?“

„On nima v Saint-Irunu niti starišev niti prijatelja.“

„Nadaljuj, poslušam.“

„On staneje namreč pri Bertauxu, kjer si je vzel v najem sobo za en mesec. Poznam že delj časa krčmarja in sem pri steklenici dobrega vina izvedel to od njega. Varoval sem se sicer, da ne bi kazal preveč radovednosti, zakaj sicer bi ga bil s tem opozoril in obudil njegovo zaupnost. Tako mi je vse povedal, kar sam ve. Mladi mož se zove Leon: svojega družinskega imena ni nikoli inenoval. Nekoliko je bojazljiv, ne govori z nikomur in boter Bertaux še zdaj ni mogel poizvedeti, kaj tega tujca pravzaprav priklepa na ta kraj. Malokrat hodi iz sobe, navadno ostaja v njej, kamor mu nosijo tudi jedi in kjer piše in piše. Plačuje jako natančno svoje račune in torej se zdi, da ni ubog.“

Rouvenat poneha, kakor bi se bal nadaljevati.

„Je-li to vse, kar si izvedel o njem,“ povpraša gospodar.

„Ta mladi mož zamolčuje svoje ime; naravno je, da hoče ostati nepoznan. Vendar nekje se je moral roditi. Odkaj pač biva v Saint-Irunu?“

Potekla sta dva meseca, odkar se je tam naselil.“

„In nisi li mogel izvedeti, odkod da prihaja?“

„Iz ... iz Rheimsa!“ zajecija Rouvenat.

„Rheimsa, praviš iz Rheimsa!“ zakriči posestnik obrvi ni nsgubančivi. „Uganem!“

Lucila se je mudila v bližini tega mesta, v Firmanju, pet mesecev pri roditeljih prijatelje iz odgajališča ... Nisem je hotel pustiti tja, kakor bi bil slutil, kaj pride ... Ni več dva ma, v Firmanju ali Rheimsu sta se našla. Pred dvema mesecema se je vrnila Lucila sem na pristavo seuillonsko, dva meseca biva nje zapeljivec v Saint-Irunu. Sledil jej je, tako sta se bila domenila; morda sta celo skupaj prišla sem. In dva meseca je, odkar si pišeta, se shajata, in jaz — nisem o vsem tem slutil ničesar! Sem-li bil slep? Katera hudir jeva zvijača jima je omogočila da sta me varala? Kako se mi mora v pest smejati ta gizdalin, ta ponočnjak, ta strahopetec, ki se podnevi skriva, ker si ne upa priti na solnčni svit! ... Zakaj me pač imata?“

nadaljuje z zamolklim glasom, „morda za kakega onih očtov, ki se iz njih delamo norca, ki jih zasmehujemo, ki jih zaničujemo? ... Ah! Jaz jima hočem dokazati ravno nasprot no! ... Onadva se torej poznata že dva meseca. Moj Bog, moj Bog, zakaj sem bil privolil ono nesrečno potovanje! Bil sem takrat slab, a zato se zdaj pokorim — ah, in kako, kako kruto se pokorim!“

Nekaj časa pomolči in gleda

srpo, stisnivi ustnice. Potem povpraša: „Nu, Pierre, verja meš sedaj, da sem nesrečen?“

Služabnik ne odgovori ničesar; pa Mellier je videl, da sta mu zablščali debeli solzi v očesu. Ker Rouvenat ni hotel dolžiti svoje mlade gospodinje je rajši molčal. Morda jo je smatral le za neprevidno.

„Moj ukaz si dobro izvršil!“ nadaljuje posestnik. „Toda še ne veva vsega. Morem si li zmerom zanašati nate?“

„Jacques, poznaš mojo zvestobo in udanost.“

„Gotovo stari mi prijatelj, gotovo in ne dvomim o tebi. Vem, kakšno sree ti bije v prsih. Moja žalost je tvoja žalost, gotov sem, da se ne bodeš obotavljaj niti za trenotek, če pojde za to, da mi rešiš čast, ali da se maščuješ zame!“

„Govori Jacques, kaj li zahtevaš od Pierra Rouvenata?“

„Čuj: Lucila in mladi neznanec v Saint-Irunu si pišeta, onadva se shajata; o tem ni več dvoma, ker sem videl s svojimi očmi, kako... Moram dobiti v roko eno teh pisem.“

„Nič ne de. Od te ure strogo opazujeva oba, kar koli se godi okoli pristave. Živa duša se od zunaj ne sme bližati Lucili, da ne bi midva izvedela o tem. Ti pazi na sleherni njeno pot; jaz pa se postavim sem le ter čuvam notrajnost. Si-li me umel, Pierre?“

„Da.“

„O, nič naj ne izčrpa moje potrpežljivosti. Izvedeti hočem, kar moram izvedeti. Naj rabita katerokoli zvijačo, midva jo morava iztakniti! Več me ne bodeta slepla. Iščem resnico, strašno resnico — in najdem jo! ...“

Izreksemu te besede se čudno zasveti oko. „Če moja hči ni bolje čuvala časti svojega očeta, nego lastno srce,“ nadaljuje s hripavim glasom, „potem jo hočem piti — sramoto — kapljico za kapljico.“

„Jacques, Jacques, ne obsojaj vendar še svoje hčere,“ zavpije Rouvenat brezupno. — „Da piti hočem sramoto svojo in njeno tudi...“

„Zaklinjam te, Jacques, ne govori tako, zakaj ti me plašiš.“

„O, ti jo še zmerom zagovarjaš!“

„Da, ker si ne morem misliti, da bi se bila tvoja hči pregrešila tako, akoprav je morda neprevidno ravnala.“

„Ah le prehitro izvediva, kdo od naju ima prav. Dotlej pa ne bode trenotka miru, ne bode ure spanja več Jacquesu Mellieru. Že dva dni mi je tako, kakor bi hodil po žarečem oglju. Nekolikokrat, ko sem pogledal svojo hčer, bi se bil skoro ro izdal, zakaj bilo mi je, kakor bi se ne mogel več premagovati; vendar sem bil dovolj močan, da sem se krotil. Da, počakati hočem, počakati hočem potrpežljivo...“

O Pierre, Pierre, Bog daj, da imal prav — dobro bi to bilo zanjo, zanjo, zame in zanj... O, on... on! ... No, bodeva videla!“

In Mellierovi ustnici so se krčevito stisnili in le divji mu pogled je jasno pričal, kaj je mislil.

3.

Tretja ura popoldne je. Solnce sije na brezoblačnem nebu ter oblija dolino s svitlombo in gorkoto. Čas je košnje. Delavci, odpočivši si, se podajajo zopet na delo.

Jacques Mellier hodi po sobi gorindol ter se ves tresse. Z odprtega okna je lahko opazoval na tratah govedo, ki je bilo vpreženo pred težke vozove; kose, ki so se lesketale v solnce; ženjice, ki so z dolgi

mi grabljami raztresale sveže seno.

Toda zato, kar ga je sicer veselilo, se zdaj ni brigal. Njegovo obličje je bilo temno, kakor so bile temne njegove misli. Kljub sklepu, da se hoče kazati mirnega, obljaja ga vendar močna tesnoba in potrplje nje mu gineva. Zdajci se mu zabliske oko, nervozno drhtenje ga prešine, jeza v njem vzkipi ter jame stiskati pesti.

„O, malopridneža, malopridneža?“ sikne med sklenjeni mi zobmi.

A zdajci se zgane... začul je bil stopinje.

Hiti k vratom in jih odpre. Pierre Rouvenat stopi v izbo. Posestnik ga zvedavo pogleda.

Na tvoje povelje sem igral vlogo ogleduha,“ de stari služabnik. Skril sem se za grmovje ter videl mladega moža, ko je prihajal.“

„Govori vendar tišle!“ veli posestnik z zamolklim glasom. — „Približal se je zidu, ki ograja naše posestvo, vzel iz zida rahel kamen ter ga potem zopet postavil na prejšnje mesto. Stopil sem izza grmovja ter se približal zidu. Lahko sem našel oni rahli kamen, privzdignil ga ter dobil za njim — pismo!“

„Vendar!“ reče posestnik z glasom, ki mu je trepetal od jeze. „V istini, duhovito sredstvo, da sta si lahko pisala za očetovim hrptom, nevredna moja hči in strahopetni njen zapeljivec! Daj sem!“

Pierre počasi privleče pismo iz žepa ter ga da posestniku. Listek je bil v zavitku, ki ni imel nikakršnega napisu.

Jacques Mellier zapre okno, pogleda, ali so vrata dobro zaprta, raztrga zavitek, vzame pismo ter hlastno bere sledeče vrstice:

„Ljuba Lucila!

Štirje dnevi, ne da bi te videl, se mi dozdevajo štirje veiki. Kako bi li še mogel prebiti vse leto, ločen od tebe? Drhtim, ko se spomnim svojega potovanja, in vendar je potrebno za najino srečo, da odpotujem!

Pridi ta večer ob deseti uri, ko vse spava na pristavi. Pridi, ljubica, ker jaz te moram videti, moram te stisniti na svoje srce. Potrebujem tvoje ga pogleda, da dobim poguma in treba mi je poljuba tvojih ust za obupajoče srce!

Pričakujem te na stezi in, kakor vselej, ne bodeva imeia drugih svedokov svoje sreče, kakor zvezdice na nebu in vrbove veje, ki se kopljejo v vodi. Leon.“

Posestniku, ki je čital vrstice, se nagubanči čelo in oko se mu zasveti. Njegove obrazne poteze in bele ustnice so svedočile, da je silno razljučen. „Malopridneža, malopridneža!“ zakriči s hripavim glasom. „Na, tu čitaj, čitaj,“ nadaljuje, ponudivši Rouvenatu pismo. „Potrebujem li še kakega drugega dokaza? Te vrstice, ki jih je pisal malopridnež, svedočijo mojo sramoto. Nesrečnica je svojo srečo potepala v blato! — Pa kdo li je ta strahopetec, ki se skriva in le ponoči okoli hodi liki bandit? Gorje njemu, gorje njima! ...“

Pierre Rouvenat prebledi kakor gospodar sam.

„Kaj hočeš storiti?“ ga vpraša. — „Ne vem,“ odgovori Mellier z divjim glasom. — „Zaklinjam te, Jacques, pre misli!“

„Saj to ravno delam. Premišljam prihodnost.“

„V jezi ne premišlujemo? Čuvaj se Jacques. Tesno mi bije okoli srca zaradi tebe! Vidim, da nameravaš kaj strašnega.“

„Da, maščeval se bodem.“

„Jacques, zlo morda ni tako veliko, kakor ti meniš. Morda je še čas...“

„Jaz sem onečiščen, pravim ti! Moja hči je padla, globoko padla, omadeževana in nevredna stvar je, pokažena pa tem razuzdancu, po temu maloprid

(Nadaljevanje na 4. strani.)

CRESCENT DAIRY

Najbolji sanitarno mlekarsko podjetje v Pueblu. Mleko se prodaja eninole v zaprtih steklenicah, da nesnagi in mrčesu ni moči priti do njega. Radi tega je mleko sveže in zdravo. Razvaža se po vsem mestu.

16 Quarts za \$1

PHONE: BLACK 2273

L. T. PATTERSON, lastnik

C. A. WENNERMARK ZLATNINAR

Vsakovrstni na popravila moja posebnost. Vse delo je najboljšje vrste in jamčino. Prostori se nahajajo v bloku blizu Pike's Peak na 410 West Northern Ave., Bessemer

Gospod trgovec!

Mogoče si že opazil, da ima jo drugi trgovci več uspeha nego ti.

In zakaj?

Zato ker drugače ravnajo s svojim obrtom. Oglasujejo po listih, kaj ne? Stori tudi ti tako, in videl boš razliko!

McGovern Coal Co. prodajalci premoga

TELEPHONE MAIN 881
Corner C and Plum Street

PIJTE

PIVO!

AUSTRO-AMERICANA PAROBRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New Yorkom in Avstro Ogrsko.

Dobra postrežba, električna svetiljava, dobra kuhinja, prosto vino, kabine 3. razreda na parobrodih Kaiser Franz Josef I. in Martha Washington. Na ladjah se govore vsi avstrijski jeziki.

Družni parobrodi na dva vijaka Kaiser Franz Josef I., Martha Washington, Laura, Argentina, Oceania. Novi parobrodi se grade.

Parniki odplujejo iz New Yorka ob 3. uri popoldne.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & Co.
2 Washington St., New York

ali na njih pooblaščen zastopnike v Zjed. državah in Kanadi.

STANKO & SAJBEL

Slovanska Trgovina z grocerijo in svežim mesom.

Pri nas se vedno dobe fine kranjske klobase, suha rebra in drugo prekajeno meso.

Imamo obširno zalogo specerijskega blaga (grocerije). Domače pecivo je naša posebnost.

Zastopamo Slovencem dobro znano manufakturno družbo W. F. SEVFRRA CO. in imamo polno zalogo SEVEROVIH ZDRAVIL.

V naših prostorih se nahaja poštni urad, kjer se dobijo poštna znamke in Postal Money Orders.

Postrežba je točna. Slovencem se najtopleje priporočamo.
PHONE MAIN 137
314 PARK ST., — PUEBLO, COLO.

Kupujte pivo od nas!

V gorkem poletnem času damo tudi nekoliko ledu brezplačno z vsakim naročilom. Prodajamo svežo Walter's piva v sodčkih ali v steklenicah.

The CHICAGO LIQUOR HOUSE

H. LEVIN & SON, lastnika

Cor. 1st & Main St., Pueblo, Colorado

TISKARNA SLOVENSKI NAROD

je edina sl. tiskarna na zapadu in izvršuje vsakovrstne tiskovine lično in pravilno.

P. O. Box 1181 Tel. Main 995

Ali ste že obnovili naročnino na "SLOVENSKI NAROD"?

JOHN BARKAR Slovenski Kovač

se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela.

PHONE 2505 W
VOGAL C & PALM

M. GRAHEK, ESTATE

(Nasledniki Math Grahek-a) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblek in potrebščin, kakor tudi obuvala, kovčegov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debelo!

Gostilničarji! Naročite to vino naravnost od nas!

TELEPHONE MAIN 1094

1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilen obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsakovrstno GROCERIJSKO BLAGO. Posebnost so suhe domače kranjske klobase. Postrežba solidna. Cene niske.

JOHN GORSICH

1206 SO. SANTA FE AVE. PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC

Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Izvrstna pijača!

Walter's GOLD LABEL BEER

"It's in the Brewing"

THE WALTER BREWING CO.
PUEBLO, COLO.

